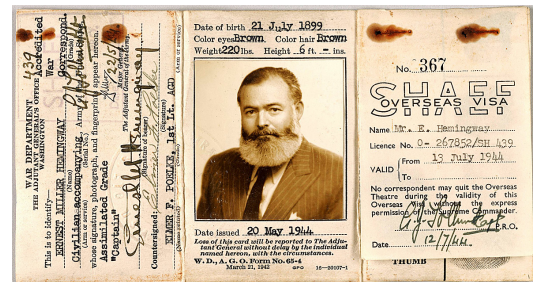

ENTRE DUES GUERRES. Un jove Hemingway, a l'esquerra, recuperant-se de les seues ferides a Itàlia, al setembre de 1918, una acció de guerra per la qual fou condecorat. Dalt, a Idaho, el 1940, corregint el manuscrit de *Per qui toquen les campanes*, una de les seues grans obres. A la dreta, un passaport de l'any 1923. A sota, l'acreditació com a corresponsal de guerra, expedida al maig de l'any 1944. Abans, havia estat a la Guerra Civil espanyola. A més de nombroses imatges i documents, l'exposició conté molta correspondència de Hemingway amb els seus companys i companyes escriptors.

Ernest marxà a la guerra

Ernest Hemingway (1899-1961), premi Nobel de Literatura l'any 1954, mai no es conformà assistint des de la llunyania als esdeveniments de l'agitada mitja centúria llarga que li va tocar viure. Ben aviat, es va enrolar a la Creu Roja, a Kansas City, i acabà de conductor d'ambulàncies en el front d'Itàlia. Allà, fou ferit per la metralla d'un morter en ambdues cames, cosa que no fou obstacle per salvar un soldat italià. Per aquella acció fou condecorat. Encara no havia fet els 20 anys. Per a ell significà la pèrdua de la innocència, de la il·lusió d'immortalitat.

Anys després, el 1937, quan ja havia emergit com a escriptor, marxà a Espanya per seguir el conflicte civil com a corresponsal de guerra.

Aquella confrontació també deixà una enorme petja en l'escriptor: serví per acabar la seua amistat amb John Dos Passos, per divergències ideològiques, marcà una intensa i coneguda relació amb Espanya –i els seus tòpics més racials–, i generà la novel·la que, tal vegada, provoca més adhesions, *Per qui toquen les campanes*.

Hemingway tampoc no volgué ser aliè a la segona gran confrontació mun-

El Morgan Library & Museum de Nova York acull la mostra “Ernest Hemingway: entre dues guerres”, dedicada al volcànic i inquiet escriptor nord-americà, un personatge que va viure intensament el convuls segle XX de les dues guerres mundials.

Text de Xavier Aliaga

dial: estigué present al desembarcament de Normandia, l'any 1944, es va sumar a un grup de la resistència francesa, arribà a temps de l'alliberament de París i a alguna altra batalla important i sols es perdé la decisiva batalla del bosc de les Ardenes per una pneumònia.

Entremig, una existència viatgera, aventurera i passional, amb relacions i matrimonis múltiples, coneguda a través del cinema i els seus biògrafs però que, curiosament, mai no havia format part d'una gran exposició. Un buit que cobreix una mostra al Morgan Library & Museum de Nova York, visitable fins al gener del

2016 i que ha atret l'atenció mediàtica a banda i banda de l'oceà. Fotografies, objectes, documents i manuscrits de gran valor, formen part d'una mostra organitzada amb fons del mateix museu i enriquida amb material de la Llibreria Presidencial John F. Kennedy i del Museu de Boston. La col·lecció presidencial té una important donació que la quarta esposa de l'escriptor i amiga de Jacqueline Kennedy, la periodista Mary Welsh, féu a la mort de Hemingway.

Objectes i imatges dels seus inicis de reporter a Kansas City, d'Itàlia durant la I Guerra Mundial –amb primerencs relats escrits a llapis–, de les estades a París, també en temps de pau, o dels viatges a Cuba, abans i després del segon gran conflicte bèl·lic. Hemingway, sortosament, ho guardava tot. I això ens permet contemplar, a més dels manuscrits, la correspondència amb col·legues com ara Gertrude Stein, Dorothy Parker o J.D. Salinger. Entre les cartes, una joia per a mitòmans, una llarga missiva de Scott Fitzgerald, de l'any 1929, en la qual crítica l'esborrany d'*Un adéu a les armes*. Tot i l'amistat que els unia, Hemingway féu una anotació a la part inferior de la carta no precisament literària ni amical: “Kiss my ass. EH” •